

Dosarul nr.2ra-891/22
2-17178677-01-2ra-22062022

Prima instanță - Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (jud.: L. Lavric)
Instanța de Apel - Curtea de Apel Chișinău (jud.: M. Guzun, V. Sîrbu, V. Buhnaci)

ÎNCHEIERE

14 septembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Raiu Olga, reprezentată de
avocatul Pelin Valeriu,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Mazepa Nina
împotriva pârâtei Raiu Olga privind încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2022, prin care s-a
respins apelul declarat de Raiu Olga și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău,
sediul Buiucani din 21 decembrie 2018,

c o n s t a t ă :

La 31 martie 2017, Mazepa Nina a depus cerere de chemare în judecată
împotriva pârâtei Raiu Olga solicitând încasarea datoriei.

În motivarea a indicat că pe parcursul anilor 2011-2014 a transmis pârâtei Olga
Raiu, cu titlu de împrumut, în mai multe tranșe sumă de 10 970 euro.

Ultima tranșă a fost transmisă la 12 aprilie 2014, fiind perfectată în acest sens o
recipisă.

În recipisă termenul de rambursare a împrumutului nu a fost indicat, mizând pe
buna credință, iar când a solicitat restituirea sumei indicate, toate adresările au
rămas fără răspuns.

Totodată, s-a adresat companiei de colectare a datoriilor „Global Credit
Solutions LTD”, care a notificat pârâta și i-a solicitat restituirea datoriei în termen
de 7 zile.

Deși reclamația a fost recepționată la 09 februarie 2017, iar împrumutul nu a
fost rambursat.

Reclamanta a solicitat încasarea de la pârâta Raiu Olga a sumei de 10 970 euro
cu titlu de datorie și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 21 decembrie 2018,
cererea de chemare în judecată depusă de Mazepa Nina, a fost admisă.

S-a încasat de la Raiu Olga în beneficiul reclamantei Mazepa Nina datoria în baza recipisei din 12 aprilie 2014 în mărime de 10 970 euro și cheltuielile de judecată cu titlu de taxa de stat în mărime de 3 440,74 lei.

Pentru a hotărî astfel, instanța de judecată a reținut că la 12 aprilie 2014 pârîta Raiu Olga a confirmat prin recipisa îndeplinită pe copia buletinului de identitate ce-i aparține, că trebuie să restituie reclamantei Mazepa Nina suma de 10 970 euro, calculată până la 12 aprilie 2014.

Instanța a reținut ca fiind veridice afirmațiile reclamantei cu privire la transmiterea în perioada anilor 2011 – 2014, cu titlu de împrumut, în mai multe tranșe, pârâtei suma de 10 970 euro.

De asemenea, a reținut că recipisa din 12 aprilie 2014 a fost scrisă nemijlocit de către pârâtă, care a afirmat instanța că mijloace bănești în mărime de 10 970 euro nu au fost primite de la reclamantă și în ce condiții și împrejurări a scris această recipisă nu își amintește

La 09 februarie 2017, Raiu Olga a recepționat reclamația nr.01/27C2C, expediată prin intermediul SRL "Global Credit Solutions LTD".

Totodată, instanța a admis demersul pârâtei de audiere în calitate de martor persoana prezentă la semnarea recipisei Păun Etimia și a oferit posibilitate de a prezenta probe, însă până la finalizarea cercetării judecătorești prezența martorului nu a fost asigurată.

Astfel, instanța de fond a conchis că Raiu Olga nu și-a onorat obligațiile asumate în baza recipisei din 12 aprilie 2014, și astfel, a dispus încasarea din contul acesteia a datoriei în baza recipisei din 12 aprilie 2014 în mărime de 10 970 euro.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond la 21 ianuarie 2019, Raiu Olga a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 21 decembrie 2018 solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii și emiterea unei hotărâri de respingere a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2022, s-a respins apelul declarat de Raiu Olga și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 21 decembrie 2018

La 03 mai 2022, Raiu Olga, reprezentată de avocatul Pelin Valeriu a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2022 solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivare a invocat că instanțele ierarhic inferioare au examinat cauza în mod superficial, iar soluția a fost emisă fără a elucida pe deplin circumstanțele și argumentele invocate de părți.

Atât soluția instanței fond cât și de apel nu satisfac criteriile legalității și temeiniciei unui act în corespundere cu prevederile art. 239 și art. 241 din Codul din procedură civilă.

Instanțele nu au luat în considerație că însăși reclamanta a indicat în cererea de chemare în judecată că împrumutul a fost efectuat în anul 2011, termenul de prescripție fiind 01 ianuarie 2014.

Cererea de chemare în judecată a fost depusă la 31 martie 2017 în baza recipisei din 12 aprilie 2014, astfel termenul de prescripție a fost omis, iar reclamantul nu a înaintat cerință de repunere în termen.

Examinând cauza instanțele investite cu judecarea fondului nu au luat în considerație că recipisa are un caracter fictiv, în realitate nefiind transmisă nici o sumă de bani.

Mazepa Nina nici nu avea asemenea sumă de bani, deoarece dânsa avea o mulțime de alte datorii, fapt ce se confirmă prin hotărârile judecătorești prin care s-a încasat de la Mazepa Nina sume de bani cu titlu de datorie în beneficiul mai multor persoane.

În opinia recurentului a avut loc a motivare insuficientă a hotărârilor judecătorești de către instanțe ierarhic inferioare. Instanța de fond și cea de apel nu au invocat motive serioase ce au determinat să admită acțiunea.

Recurentul și-a întemeiat în drept cerere de recurs în temeiul art. 432, alin.(2) lit. a), b) și c) Cod de procedură civilă.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 16 februarie 2022.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Instanța de apel a comunicat reprezentantului recurentului decizia motivată la 05 aprilie 2022, prin intermediul poștei electronice.

Respectiv, cererea de recurs declarată la 03 mai 2022, este depusă în termen.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

La 22 iunie 2022, Curtea Supremă de Justiție a comunicat intimatului recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței în termen de o lună de la data primirii scrisorii, fiind recepționat la 28 iunie 2022, potrivit avizului de recepție de la fila dosarului 176.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Raiu Olga, reprezentată de avocatul Pelin Valeriu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Raiu Olga, reprezentată de avocatul Pelin Valeriu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic

Victor Burduh